

B9-0099/2023

8.2.2023

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisesti vastattavien kysymysten B9-0000/2023 ja B9-0000/2023 johdosta

työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan mukaisesti

aktiivisen osallisuuden varmistavasta riittävästä vähimmäistoimeentulosta
(2022/2840(RSP))

Dragoș Pîslaru

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma aktiivisen osallisuuden varmistavasta riittävästä vähimmäistoimeentulosta (2022/2840(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4, 9, 14, 19, 151 ja 153 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja sitä koskevan toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Porton julistuksen,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ja ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa vuonna 1993 vahvistetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja erityisesti sen 3, 16, 18, 23, 25, 26, 27 ja 29 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 2015 määritellyt YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteet 1 ja 10,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön yleissopimukset nro 26 ja 131 vähimmäispalkkojen määrittämisestä sekä nro 29 ja 105 pakkotyön poistamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34, 35 ja 36 artiklan, joissa määritellään nimenomaisesti oikeus sosiaaliturvaan ja toimeentuloturvaan, ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu ja mahdollisuus käyttää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen riittäviä resursseja ja etuuksia koskevista yhteisistä perusteista sosiaalisen suojelun järjestelmissä¹,
- ottaa huomioon 30. tammikuuta 2023 annetun neuvoston suosituksen riittävästä vähimmäistoimeentulosta aktiivisen osallisuuden varmistamiseksi²,

---

¹ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 46.

² EUVL C 41, 3.2.2023, s. 1.

- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman vähimmäistulon asemasta köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämisessä Euroopassa³,
  - ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman vähimmäistoimeentulosta köyhyyden torjunnassa⁴,
  - ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset aktiivisen osallisuuden varmistavasta riittävästä vähimmäistoimeentulosta (O-000050/2022 – B9-0000/2023 ja O-000051/2022 – B9-0000/2023),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
- A. ottaa huomioon, että vuonna 2021 EU:ssa oli 95,4 miljoonaa ihmistä köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa, mikä on 21,7 prosenttia EU:n väestöstä⁵; katsoo, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat yksilöllistä ja kollektiivista yhteiskuntavastuuta koskevia kysymyksiä, joiden syyt liittyvät jäsenvaltioiden ja EU:n talous- ja sosiaalipolitiikkaan; toteaa, että nykyinen kriisi, joka johtuu toisiinsa liittyvistä tekijöistä, kuten covid-19-pandemiasta ja sen seurauksista, Venäjän hyökkäyssodasta Ukrainaa vastaan ja ilmastonmuutoksesta, on nostanut ihmisten elinkustannuksia ja lisännyt köyhyys- ja syrjäytymisriskiä; ottaa huomioon, että Maailmanpankin raportissa arvioitiin, että lisäksi 68–135 miljoonaa ihmistä kaikkialla maailmassa saattaa ajautua köyhyyteen vuoteen 2030 mennessä ilmastonmuutoksen seurauksena⁶;
- B. ottaa huomioon, että vähimmäistoimeentulotuki on maksuihin perustumaton etuus, jota myönnetään kansalliset kelpoisuusperusteet täyttävälle vähävaraisille henkilöille, ja katsoo, että sitä olisi pidettävä erottamattomana osana kattavia kansallisia oikeuksiin perustuvia sosiaalisen suojelun järjestelmiä; ottaa huomioon, että vähimmäistoimeentulojärjestelmät on määritelty etuuksiksi ja palveluiksi, jotka yhdessä muodostavat turvaverkon sekä työssäkäyville että työttömille henkilöille, joilla ei muutoin olisi riittäviä varoja taatakseen itselleen ja huollettavilleen ihmisarvoisen elämän⁷;
- C. ottaa huomioon, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat monitahoisia käsitteitä ja siksi niihin on puututtava kokonaisvaltaisella ja dynaamisella toimintatavalla, johon sisältyvillä toimenpiteillä varmistetaan työmarkkinoille ja yhteiskuntaan osallistumisen mahdollistavien tavaroiden ja palvelujen, kuten koulutuksen ja osaamisen kehittämisen, saatavuus; katsoo, että tällaisessa toimintatavassa olisi keskityttävä yksilöihin ja heidän olosuhteisiinsa ja sen olisi oltava osa tehokasta köyhyyden torjuntaa koskevaa strategiaa; katsoo, että vähimmäistoimeentulojärjestelmät, joihin osoitetaan riittävä rahoitus ja henkilöstö, ovat tärkeä ja tehokas keino köyhyyden poistamiseksi ja

³ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁴ EUVL C 346, 27.9.2018, s. 156.

⁵ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/edn-20211015-1>

⁶ <https://www.worldbank.org/en/news/feature/2020/10/07/global-action-urgently-needed-to-halt-historic-threats-to-poverty-reduction>

⁷ <https://www.caritas.eu/minimum-income-schemes-to-ensure-dignity-for-all>

sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi; ottaa huomioon, että varojen puuttumiseen liittyvä sosiaalinen leimautuminen lisää häpeän tunnetta, joka saattaa peittää köyhyiden todellista laajuutta yhteiskunnassa;

- D. ottaa huomioon, että Eurostatin määritelmän mukaan köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste tarkoittaa niiden ihmisten määrää, joita uhkaa köyhyys tai vakava aineellinen ja sosiaalinen puute tai jotka elävät kotitalouksissa, joissa työssäkäyntiaste on erittäin alhainen;
- E. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen köyhyysero on kasvanut viiden viime vuoden kuluessa, sillä köyhyys ja sosiaalisen syrjäytymisen riski vaikuttavat yhä enemmän ja suhteettomasti naisiin verrattuna miehiin, erityisesti kun on kyse ikääntyneistä naisista, vammaisista naisista, romaninaisista ja risteävää syrjintää kokevista naisista ja yksinhuoltajaaideistä; ottaa huomioon, että covid-19-pandemiaan liittyvät eristämistoimenpiteet vaikuttivat suhteettomasti naisiin ja haavoittuvassa asemassa oleviin ihmisiin, erityisesti omaishoidon aiheuttaman taakan kasvun sekä terveydenhuollon, koulutuksen ja muiden sosiaalipalvelujen heikomman saatavuuden vuoksi; ottaa huomioon, että palkattoman hoiva- ja kotitaloustyön epätasainen jakautuminen miesten ja naisten kesken on ratkaiseva tekijä, kun määritetään, pääsevätkö naiset työhön, pysyvätkö he työssä, millä aloilla ja missä ammateissa he työskentelevät, kuinka monta tuntia he tekevät palkallista työtä ja millainen on heidän työpaikkojensa laatu; ottaa huomioon, että 80 prosenttia pitkäaikaishoidosta Euroopassa on omaishoitajien vastuulla ja että he kärsivät todennäköisemmin köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä, koska 42 prosenttia työelämän ulkopuolella olevista omaishoitajista kuuluu alimpaan tuloluokkaan ja 59 prosentilla työelämän ulkopuolella olevista omaishoitajista on vaikeuksia saada rahat riittämään⁸;
- F. ottaa huomioon, että vuonna 2020 15–29-vuotiaiden köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste oli EU:ssa 25,4 prosenttia, mikä vastaa noin 18,1:tä miljoonaa ihmistä;
- G. ottaa huomioon, että noin 35 prosenttia köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevasta työikäisestä väestöstä EU:ssa ei välttämättä kuulu vähimmäistoimeentuloetuuden tai muiden sosiaalietuuksien piiriin⁹; ottaa huomioon, että 20 prosenttia köyhyysvaarassa olevista työttömistä EU:ssa ei voi saada toimeentulotukea; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan 30–50 prosenttia tukikelpoisesta väestöstä jättää käyttämättä vähimmäistoimeentulojärjestelmät EU:ssa¹⁰; ottaa huomioon, että käytössä olevat etuusjärjestelmät vaihtelevat huomattavasti eri jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että vuonna 2016 useimpien jäsenvaltioiden vähimmäistoimeentulojärjestelmät eivät riittäneet takaamaan kaikille ihmisille kohtuullista elintaso¹¹; katsoo, että riittävän vähimmäistoimeentulotuen varmistaminen köyhyyden torjumisen välineenä ei ainoastaan edistä sosiaalista yhteenkuuluvuutta vaan on myös investointi ihmisiin ja talouteen, koska se auttaa lisäämään sisäistä kysyntää;
- H. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos on vaikuttanut suhteettomasti köyhiin ja pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin, koska äärimmäiset sääolot ovat aiheuttaneet inflaatiota eri

⁸ https://eurocarers.org/wp-content/uploads/2018/09/Eurocarers-Needs_final.pdf

⁹ <https://ec.europa.eu/social/home.jsp?langId=fi>

¹⁰ <https://ec.europa.eu/social/home.jsp?langId=fi>

¹¹ <https://www.eapn.eu/wp-content/uploads/2016/03/2016-ESPN-report-minimum-income.pdf>, s. 22.

aloilla, kuten energia-, elintarvike¹², vaatetus- ja elektroniikka-alalla (”heatflation”), ja vahingoittaneet asuinrakennuksia maastopalojen ja tulvien vuoksi sekä aiheuttaneet terveysvaikutuksia; ottaa huomioon, että Eurooppa on edelleen toipumassa covid-19-pandemiasta ja elinkustannukset ovat nousseet muun muassa keinottelun¹³ aiheuttaman korkean inflaation vuoksi erityisesti elintarvike-, hyödyke- ja energiamarkkinoilla, ja toteaa, että Venäjän hyökkäyssota Ukrainaa vastaan on pahentanut inflaatiota; ottaa huomioon, että Eurofoundin analyysin alustavien havaintojen mukaan useimmat raportoiduista politiikkatoimista, joilla pyritään lieventämään energian hintojen jyrkän nousun ja inflaation kiihtymisen vaikutuksia, ovat tilapäisiä toimenpiteitä¹⁴; ottaa huomioon, että haavoittuviin ryhmiin kohdistetut toimenpiteet toteutetaan todennäköisemmin yleisen taloudellisen tuen muodossa; ottaa huomioon, että vuonna 2020 energiaköyhyys oli edelleen suuri haaste noin 35 miljoonalle EU:n kansalaiselle eli noin kahdeksalle prosentille EU:n väestöstä¹⁵;

- I. ottaa huomioon, että nykyinen hätätila edellyttää sellaisten kansallisten vähimmäistoimeentulojärjestelmien edistämistä, joilla varmistetaan ihmisarvoinen elämänlaatu kaikille niille, jotka täyttävät kelpoisuusperusteet, samalla kun parannetaan työmarkkinoilta syrjäytyneiden henkilöiden taitoja, taataan yhtäläiset mahdollisuudet ja kunnioitetaan perusoikeuksia;
- J. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisen peruskirjan periaatteiden 12 ja 13 mukaan ”kaikilla työntekijöillä ja heidän huollettavillaan on oikeus sosiaaliturvaan” ja ”jokainen, jolta puuttuvat riittävät varat, on oikeutettu saamaan sosiaali- ja lääkintäapua”¹⁶; ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34 artiklan 3 kohdassa tunnustetaan oikeus toimeentuloturvaan ja asumisen tukeen tarkoituksena turvata ihmisarvoinen elämä jokaiselle, jolla ei ole riittävästi varoja;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 3 mukaan jokaisella on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin siltä osin kuin on kyse työstä, sosiaalisesta suojelusta, koulutuksesta ja yleisesti saatavilla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuudesta, periaatteessa 4 todetaan, että jokaisella on oikeus saada oikea-aikaista ja räätälöityä apua omien työllisyysnäkömiensä parantamiseksi ja itsensä työllistämisen helpottamiseksi, ja periaatteessa 14 todetaan, että jokaisella, jolla ei ole riittäviä varoja, on oikeus riittäviin vähimmäistoimeentuloetuksiin, joilla varmistetaan ihmisarvoinen elämä kaikissa elämän vaiheissa, ja työmarkkinoille ja yhteiskuntaan osallistumisen mahdollistavien tavaroiden ja palvelujen tosiasialliseen saatavuuteen ja että työkykyisten vähimmäistoimeentuloetuksiin olisi yhdistettävä kannustimet työmarkkinoille siirtymiseen tai palaamiseen;
- L. ottaa huomioon, että neuvosto on asettanut vuoteen 2030 ulottuvia yleistavoitteita köyhyden, työllisyyden ja osaamisen aloilla ja yksi niistä on vähentää köyhyden tai

¹² <https://foodinstitute.com/focus/analysis-how-heatflation-is-heating-up-food-prices/>.

¹³ https://ipes-food.org/_img/upload/files/AnotherPerfectStorm.pdf.

¹⁴ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/article/2022/first-responses-to-cushion-the-impact-of-inflation-on-citizens>.

¹⁵ https://energy.ec.europa.eu/topics/markets-and-consumers/energy-consumer-rights/energy-poverty-eu_en ja <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20211105-1>

¹⁶ https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/1991/19910044/19910044_2

sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien määrää vähintään 15 miljoonalla vuoteen 2030 mennessä vuoteen 2019 verrattuna;

- M. ottaa huomioon, että tätä nykyä eri jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia vähimmäistoimeentulojärjestelmiä, mutta niiden vaikutus ei ole ollut riittävä ylöspäin tapahtuvan lähentymisen tai köyhyyden vähentämisen kannalta¹⁷; ottaa huomioon, että kaikki EU-maat ovat sitoneet järjestelmänsä tasolle, joka on köyhyysriskirajan alapuolella, ja että joissakin näistä järjestelmistä ei saavuteta edes 20:tä prosenttia köyhyys- ja syrjäytymisriskirajasta, mikä tarkoittaa käytännössä sitä, että vähimmäistoimeentuloa saavilla ei ole riittävästi tuloja saadakseen rahat riittämään; toteaa, että jäsenvaltiot ovat edistyneet epätasaisesti vähimmäistoimeentulojärjestelmien riittävyuden, kattavuuden ja käyttöasteen varmistamisessa sekä aktiivisten työvoimapolitiittisten toimenpiteiden ja sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa, joilla varmistetaan muiden työmarkkinoille ja yhteiskuntaan osallistumisen mahdollistavien tavaroiden ja palvelujen saatavuus; toteaa, että käyttöasteet ovat alhaisia¹⁸ ja toimeentulotuen, aktiivisen työvoimapolitiikan ja sosiaalipalvelujen välinen koordinointi on puutteellista; ottaa huomioon, että kansalliset vähimmäistoimeentulojärjestelmät ovat osa laajempia sosiaalisen suojelun järjestelmiä, ja katsoo, että tämä olisi otettava huomioon arvioitaessa niiden tehokkuutta;
- N. katsoo, että 30 viime vuoden aikana käytetyt politiikan koordinoitimekanismit, kuten riittäviä resursseja ja etuuksia koskevista yhteisistä perusteista sosiaalisen suojelun järjestelmissä 24. kesäkuuta 1992 annettu neuvoston suositus, jota vahvistettiin 3. lokakuuta 2008 annettulla komission suosituksella työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä¹⁹, eivät ole osoittautuneet riittävän tehokkaiksi havaittujen haasteiden ratkaisemiseksi ja sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden vähentämiseksi tehokkaalla, yhdenmetyllä ja kestäväällä tavalla; ottaa huomioon, että useimmat jäsenvaltiot ovat viime vuosina ryhtyneet toimiin vähimmäistoimeentulojärjestelmiensä parantamiseksi yhdessä muun sosiaalipolitiikan kanssa, mutta nämä toimet eivät ole riittäneet vastaamaan havaittuihin haasteisiin; katsoo, että kansallisen tason uudistukset eivät ole olleet riittävän kattavia ja niiden täytäntöönpano on usein viivästynyt; toteaa, että tuloerojen lisääntymisestä viime vuosikymmeninä on näyttöä useissa jäsenvaltioissa ja sosiaalinen syrjäytyminen on edelleen merkittävä haaste;
- O. ottaa huomioon, että naiset, yksinhuoltajakotitaloudet, vammaiset tai pitkäaikaissairaant henkilöt, erillisillä asuinalueilla elävät romaniyhteisöt, maahanmuuttaja- tai vähemmistötaustaiset henkilöt, nuoret ja ikääntyneet, asunnottomat, hlbtqi+ -yhteisö, työttömät ja ihmiset, jotka pyrkivät palaamaan työmarkkinoille pitkän poissaolon jälkeen, kärsivät eniten köyhyydestä tai ovat vaarassa ajautua köyhyyteen; ottaa huomioon, että köyhyysriski on suurempi myös epätyypillisissä työsuhteissa olevien työntekijöiden kohdalla; ottaa huomioon, että nuoret eivät useinkaan voi saada työttömyysetuuksia, koska he eivät täytä vähimmäismaksuja koskevia vaatimuksia;

¹⁷ Komission 28. syyskuuta 2022 antama ehdotus neuvoston suositukseksi riittävästä vähimmäistoimeentulosta aktiivisen osallisuuden varmistamiseksi (COM(2022)0490) ja siihen liittyvä komission yksiköiden valmisteluasiakirja (SWD(2022)0313).

¹⁸ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&furtherNews=yes&newsId=10417#navItem-relatedDocuments>, s. 4.

¹⁹ EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11.

ottaa huomioon, että syrjivät vähimmäisikävaatimukset estävät myös nuoria saamasta vähimmäistoimeentuloetuksia; katsoo, että pitkäaikaistyöttömyyden vähentämisellä voi olla keskeinen merkitys köyhyyden tehokkaassa torjunnassa; ottaa huomioon, että neuvosto tunnustaa 30. tammikuuta 2023 antamassaan suosituksessa komission ehdotuksen mukaisesti, että ratkaisuilla, joilla helpotetaan toimeentulotuen maksamista kotitalouden jäsenille erikseen, voidaan edistää naisten ja nuorten aikuisten taloudellista riippumattomuutta ja toimeentuloturvaa;

- P. ottaa huomioon, että vammaiset henkilöt elävät köyhyydessä tai ovat köyhyyden vaarassa todennäköisemmin kuin henkilöt, jotka eivät ole vammaisia, mikä johtuu yhteiskunnallisista esteistä, kuten syrjinnästä, rajallisesta pääsystä koulutukseen ja työelämään sekä osallisuuden puutteesta; ottaa huomioon, että vuonna 2021 vammaisten henkilöiden köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste oli EU:ssa 29,7 prosenttia ja muun väestön 18,8 prosenttia²⁰; ottaa huomioon, että monet vammaiset henkilöt eri puolilla EU:ta työskentelevät erillisissä ja suojatuissa työympäristöissä, joissa heillä ei aina ole samoja työntekijöiden oikeuksia ja asemaa kuin avoimilla työmarkkinoilla työskentelevillä ihmisillä;
- Q. ottaa huomioon, että köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste on korkeampi ikääntyneiden (75-vuotiaat ja sitä vanhemmat), vammaisten eläkeläisten ja sellaisten eläkeläisten keskuudessa, jotka ovat olleet pitkäaikaistyöttömiä tai pitkään poissa työmarkkinoilta huolehtiakseen lastenhoidosta tai muunlaisesta hoivasta²¹; ottaa huomioon, että vuonna 2020 eläkkeellä olevien köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste oli EU:ssa 15,6 prosenttia; ottaa huomioon, että sukupuolten väliset palkka- ja eläke-erot ovat edelleen suuret ja ne olivat 13 prosenttia vuonna 2020²² ja 29 prosenttia vuonna 2019²³; ottaa huomioon, että ikääntyneet naiset eivät useinkaan ole hankkineet riittävästi eläkeoikeuksia varmistaakseen elämän ilman köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä ja että monet ovat riippuvaisia kumppaninsa tuloista ja säästöistä tai johdetuista eläkeoikeuksista (leskeneläkkeet); ottaa huomioon, että naisten eliniän piteneminen merkitsee sitä, että monien ikääntyneiden naisten on vastattava yksin elinkustannuksistaan; ottaa huomioon, että riittämättömät eläkkeet ja se, että nykyisiä eläkkeitä ei ole mukautettu kasvaviin elinkustannuksiin, vaikuttavat vakavasti ikääntyneisiin, erityisesti köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa oleviin;
- R. katsoo, että laadukkaat työpaikat ovat paras tapa nostaa ihmiset pois köyhyydestä ja että yksilöllisiin tarpeisiin räätälöidyt asianmukaiset täydennys- ja uudelleen koulutusväylät ovat olennaisen tärkeitä ihmisten, erityisesti yli 50-vuotiaiden työntekijöiden, integroimiseksi uudelleen työmarkkinoille;
- S. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 156 artiklassa määrätään, että sosiaaliturvajärjestelmien tarjoaminen ja hallinta kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että unioni yhteensovittaa mutta ei yhdenmukaista niitä;
- T. ottaa huomioon, että energiakriisi ja inflaatio voivat lisätä turvattomuudesta,

²⁰ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Disability_statistics_-_poverty_and_income_inequalities

²¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tespn100/default/bar?lang=en>

²² https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

²³ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210203-1>

köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivien ihmisten määrää; katsoo, että työttömyyden torjuminen on paras tapa torjua köyhyyttä;

1. palauttaa mieliin, että komissio, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunta sitoutuivat Porton huippukokouksessa vähentämään vuoteen 2030 mennessä köyhyydessä elävien tai sosiaalisesti syrjäytyneiden määrää vähintään 15 miljoonalla, joista vähintään viisi miljoonaa on lapsia; muistuttaa, että EU epäonnistui tavoitteessaan nostaa 20 miljoonaa ihmistä pois köyhyydestä vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste on niiden henkilöiden osuus, joiden ekvivalentit käytettävissä olevat tulot ovat alle 60 prosenttia²⁴ kansallisesta ekvivalentista käytettävissä olevasta mediaanitulosta sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeen; on huolissaan siitä, että Venäjän laiton, provosoimaton ja perusteeton hyökkäyssota Ukrainaa vastaan on johtanut energian hintojen ja inflaation jyrkkään nousuun, mikä todennäköisesti pahentaa elinkustannuskriisiä ja ajaa yhä useampia ihmisiä köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, ellei toimiin ryhdytä nopeasti; korostaa, että köyhyys ei ole pelkästään taloudellisten resurssien puutetta vaan pikemminkin moniulotteinen ilmiö, johon liittyy tulojen sekä välttämättömien tavaroiden ja palvelujen saatavuuden puute ja siten ihmisarvoisen elämän ja yhteiskuntaan osallistumisen perusedellytysten puuttuminen; toteaa, että köyhyydessä elävät ja sosiaalisesti syrjäytyneet joutuvat usein sellaisten monien toisiinsa liittyvien ja toisiaan vahvistavien puutteiden noidankehään, jotka estävät heitä käyttämästä oikeuksiaan ja tekevät köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä pysyvää;
2. korostaa, että köyhyyden vähentämistä koskevaa EU:n tavoitetta ei todennäköisesti saavuteta tulevina vuosina, elleivät jäsenvaltiot nykyaikaista ja vahvista sosiaalisen suojelun järjestelmiään tavalla, joka edistää sosiaalista osallisuutta ja tukee työkykyisiä ihmisiä tarjoamalla väyliä laadukkaisiin työpaikkoihin; on huolissaan paineista, joita nykyinen elinkustannuskriisi aiheuttaa muita heikommassa asemassa oleville ihmisille ja kotitalouksille, erityisesti inflaation ja energian hintojen nousun muodossa, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään kohdennettua tukeaan sitä eniten tarvitseville;
3. korostaa, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi tarvitaan lisätoimia; kehottaa jäsenvaltioita nostamaan asteittain vähävaraisille henkilöille tarkoitetun vähimmäistoimeentulotukensa tasolle, joka vastaa vähintään kansallista köyhyys- ja syrjäytymisriskirajaa tai välttämättömien tavaroiden ja palvelujen rahallista arvoa kansallisten määritelmien mukaisesti, tai muille verrattavissa oleville tasoille, jotka on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä ja käytännössä, ja puuttumaan kiireellisesti riittävyyteen, kattavuuteen ja käyttöasteeseen liittyviin ongelmiin; panee merkille kansallisten suojelujärjestelmien erot ja korostaa, että viitebudjetit voivat muiden indikaattoreiden ohella auttaa määrittämään, mitä varoja tarvitaan ihmisarvoisen elämän varmistamiseksi tietyssä maassa;
4. toteaa, että nykyiset ei-sitovat mekanismit, kuten maakohtaiset suositukset ja eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä perustettu sosiaali-indikaattoreiden tulostaulu, ovat edistäneet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa, mutta huomauttaa, että ne ovat osoittautuneet riittämättömiksi; palauttaa mieliin kehotuksensa tarkistaa sosiaali-indikaattoreiden tulostaulua eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, jotta

---

²⁴ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:At-risk-of-poverty_rate#:~:text=The%20at%2Drisk%2Dof%2D,disposable%20income%20after%20social%20transfers

siihen voidaan sisällyttää indikaattoreita, jotka kuvastavat täysin eriarvoisuuden suuntauksia ja syitä²⁵; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan erityisesti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan liittyvien maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoa ja kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti niiden edistymistä tässä asiassa;

5. panee tyytyväisenä merkille Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin päätelmät; korostaa ehdotusta 14, jossa kehoitetaan luomaan EU:n yhteinen kehys vähimmäistoimeentulojärjestelmille sen varmistamiseksi, että ketään ei jätetä jälkeen; korostaa, että tällaisen kehyksen käyttöönotto edistäisi Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja sitä koskevan toimintasuunnitelman täysimääräistä täytäntöönpanoa;
6. panee merkille 30. tammikuuta 2023 annetun neuvoston suosituksen riittävästä vähimmäistoimeentulosta aktiivisen osallisuuden varmistamiseksi ja kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään sen nopeasti ja panemaan sen täytäntöön; on huolissaan siitä, että komission alkuperäisen ehdotuksen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi pitänyt raportoida edistymisestään vain joka kolmas vuosi ja komissio olisi tehnyt tilannekatsauksen vasta vuonna 2032; korostaa, että tällainen aikataulu ei olisi ollut yhdenmukainen Porton huippukokouksen sitoumusten ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan toimintasuunnitelman kanssa; kehottaa jäsenvaltioita raportoimaan komissiolle kahden vuoden välein edistymisestään suosituksen täytäntöönpanossa; kehottaa komissiota seuraamaan suosituksen täytäntöönpanon edistymistä eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä ja arvioimaan suosituksen 16 kohdan e alakohdan mukaisesti sen perusteella toteutettuja toimia vuoteen 2027 mennessä, jotta voidaan arvioida niiden vaikutuksia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseen, työllisyyden lisäämiseen ja koulutukseen osallistumisen parantamiseen sekä sen vaikutusta vuoden 2030 tavoitteiden, erityisesti köyhyydessä elävien tai sosiaalisesti syrjäytyneiden määrän vähentämistä EU:ssa vähintään 15 miljoonalla koskevan tavoitteen, saavuttamiseen;
7. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita neuvoston suosituksen täytäntöönpanossa muun muassa antamalla niille mahdollisuuden jakaa parhaita käytäntöjä; korostaa, että Euroopan sosiaalirahasto plussan työllisyyden ja sosiaalisen innovoinnin toimintalohkosta on tärkeää rahoittaa sosiaalista suojelua ja aktiivista osallisuutta, jotta voidaan tukea asianmukaisten sosiaalisen suojelun järjestelmien ja työvoimapolitiikkojen kehittämistä; korostaa, että vähimmäistoimeentulotuen, jolla ehkäistään ja torjutaan köyhyyttä, on oltava osa laajempaa köyhyyden torjuntaa koskevaa strategiaa, johon sisältyy kannustimia, joilla edistetään työkykyisten paluuta työmarkkinoille;
8. toteaa, että jatkotoimena komission ehdotukselle neuvoston suositukseksi riittävästä vähimmäistoimeentulosta aktiivisen osallisuuden varmistamiseksi EU:n direktiivi riittävästä vähimmäistoimeentulosta voisi edistää tavoitetta vähentää köyhyyttä vähintään puolella kaikissa jäsenvaltioissa vuoteen 2030 mennessä ja varmistaa työmarkkinoilta poissa olevien integroituminen kunnioittaen samalla kansallisten sosiaalisen suojelun järjestelmien erityispiirteitä, toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden toimivaltaa; korostaa, että tällainen direktiivi voisi auttaa parantamaan

---

²⁵ Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2021 euroalueen työllisyys- ja sosiaalipolitiikasta 2021, EUVL L 184, 5.5.2022, s. 33.

edelleen vähimmäistoimeentulojärjestelmien saatavuutta, riittävyttä ja tehokkuutta ylöspäin tapahtuvan sosiaalisen lähentymisen edistämiseksi; muistuttaa, että vähimmäistoimeentulojärjestelmien olisi suojeltava vähävaraisia henkilöitä köyhyydeltä ja sosiaaliselta syrjäytymiseltä;

9. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan säännöllisesti vähimmäistoimeentulojärjestelmiään ja päivittämään niitä tarvittaessa, jotta voidaan varmistaa, että tuen taso on riittävä ja vastaa kansallista köyhyys- ja syrjäytymisriskirajaa tai välttämättömien tavaroiden ja palvelujen rahallista arvoa ja turvaa edunsaajien ostovoiman elinkustannukset huomioon ottaen; muistuttaa, että vähimmäistoimeentulojärjestelmät olisi perustettava ja niitä olisi mukautettava avoimilla prosesseilla, jotka perustuvat luotettaviin menetelmiin ja joihin asiaankuuluvat sidosryhmät osallistuvat; korostaa, että vähimmäistoimeentuloa ei pitäisi nähdä pelkästään sosiaaliturvamenona vaan pikemminkin investointina ihmisiin ja talouteen, koska edunsaajat käyttävät sen todennäköisesti suoraan päivittäisiin tarpeisiin;
10. panee merkille, että kotitalouksien kokoonpano on yksi tärkeimmistä seikoista, jotka monet jäsenvaltiot ottavat huomioon määrittäessään tarjotun tuen taso; korostaa, että kotitalouksiin perustuva tarveharkinta, jossa oletetaan, että kotitalouden jäsenet yhdistävät ja jakavat resurssejaan tasapuolisesti, voi luoda riippuvuuskierteen; vaatii, että vähimmäistoimeentulotukea olisi myönnettävä yksilöllisen tarveharkinnan jälkeen, jotta voidaan varmistaa kaikkien kelpoisuusperusteet täyttävien vähävaraisten henkilöiden suojelu ja taloudellinen riippumattomuus; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön ratkaisuja, joilla helpotetaan kotitalouden yksittäisten jäsenten toimeentulotuen saamista; toteaa, että kotitalouksiin perustuva lähestymistapa vaikuttaa usein kielteisesti naisten taloudelliseen riippumattomuuteen, mikä voi johtaa sukupuolistuneeseen taloudelliseen väkivaltaan ja muun muassa rajoittaa naisten mahdollisuuksia välttää sukupuolistuneelta väkivallalta ja hyväksikäytöltä; on huolissaan siitä, että ikäraajat, joiden mukaan hakijoiden on oltava vähintään 18-vuotiaita, voivat rajoittaa nuorten aikuisten mahdollisuuksia saada tukea ja estää heidän itsenäistymistään;
11. katsoo, että tosiasiallinen, yhtäläinen ja yleinen mahdollisuus saada vähimmäistoimeentuloa on varmistettava jäsenvaltioiden asettamat kelpoisuusperusteet täyttävälle vähävaraisille henkilöille, jotta he voivat elää ihmisarvoista elämää; muistuttaa, että vähimmäistoimeentulon olisi oltava osa laajempia toimeentulotukijärjestelmiä, joita täydennetään luontoisetuuksilla tai jotka yhdistetään niihin; toteaa, että luontoisetuksia ovat esimerkiksi sellaisten välttämättömien ja työmarkkinoille ja yhteiskuntaan osallistumisen mahdollistavien tavaroiden ja palvelujen saatavuus, jotka liittyvät erityisesti ravitsemukseen, lastenhoitoon, koulutukseen, terveydenhuoltoon, asumiseen, pitkäaikaishoitoon, liikenteeseen, energiaan, digitaaliseen viestintään ja osallistumiseen urheiluun tai sosiokulttuuriseen toimintaan, jotta varmistetaan edunsaajien sosiaalinen osallisuus; korostaa, että toimeentulotuessa on otettava huomioon yksilöiden erityistarpeet ja risteävä eriarvoisuus esimerkiksi yksinhuoltajien, vammaisten henkilöiden ja huollettavana olevien lasten suhteen; korostaa, että vammaisuuteen liittyvien menojen kattamiseen tarkoitettu apu ja aktiivinen työllistämistuki täydentävät vähimmäistoimeentuloa ja että toisen ei pitäisi korvata toista;

12. on huolissaan siitä, että kelpoisuusperusteet, jotka edellyttävät pysyvää osoitetta, pankkitiliä tai suhteettoman pitkiä laillisen oleskelun ajanjaksoja, voivat rajoittaa vähimmäistoimeentulojärjestelmien käyttöä ja ajaa muita heikommassa asemassa olevat ryhmät, kuten ulkomaalaiset, romanit ja asunnottomat henkilöt, köyhyyteen; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden vähimmäistoimeentulojärjestelmät tarjoavat täyden ja tosiasiallisen kattavuuden kelpoisuusperusteet täyttävälle vähävaraisille henkilöille, ja poistamaan esteet erityisesti muita heikommassa asemassa olevilta ryhmiltä;
13. on huolissaan vähimmäistoimeentulotuen alhaisesta käyttöasteesta jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään tietoisuutta vähimmäistoimeentulojärjestelmistä, tukikelpoisuusperusteista ja vähimmäistoimeentuloon liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista sekä torjumaan leimautumista; kehottaa jäsenvaltioita suunnittelemaan yksinkertaistettuja ja ymmärrettäviä hakumenettelyjä, jotta vähimmäistoimeentulojärjestelmiä voidaan käyttää, poistamaan tarpeettomia hallinnollisia esteitä ja tarjoamaan verkossa ja sen ulkopuolella ratkaisuja, kuten keskitetty asiointipiste, nimettyjen asian käsittelijöiden yksilöllistä ohjausta, fyysisiä ja digitaalisia tapaamisia julkisten palveluntarjoajien kanssa, keskitettyjä palvelupisteitä sekä teknistä tukea hakijoille ja edunsaajille; korostaa, että tehokas tapa, jolla sosiaalipalvelujen tarjoajat ja julkishallinnot voivat yhteistyössä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa puuttua alhaisen käyttöasteen ongelmaan, on tunnistaa ennakoivasti mahdolliset edunsaajat, ilmoittaa heille heidän tukikelpoisuudestaan ja sen jälkeen aktiivisesti tukea heitä hakemuksen jättämisessä sekä koko prosessin ajan sen varmistamiseksi, että etuudet myönnetään sujuvasti;
14. korostaa, että digitaalinen kuilu on otettava huomioon annettaessa tietoja tukikelpoisuudesta ja suunniteltaessa ja hallinnoitaessa hakumenettelyjä sekä koko etuuksien myöntämisen ja niiden keston ajan; tähdentää verkkotyökalujen kautta annettavan avun tuomaa lisäarvoa, mutta korostaa, että pelkästään digitaalisten välineiden avulla ei voiteta rakenteellisia esteitä, kuten tietoteknisten laitteiden tai internetyhteyden tai digitaalisten taitojen puutetta; on huolissaan mahdollisista ongelmista, joita digitaalinen kuilu aiheuttaa erityisesti ikääntyneille, asunnottomille, syrjäisillä alueilla asuville ja romaneille; muistuttaa, että mahdollisuus järjestää fyysisiä tapaamisia julkisten palveluntarjoajien kanssa on edelleen ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa asianmukainen palveluntarjoanta kaikille vähävaraisille henkilöille;
15. toteaa, että omaishoito voi johtaa tulonmenetyksiin, sukupuolten palkka- ja eläke-erojen kasvuun, vanhuusiän köyhyyteen ja köyhyyden naisistumiseen; vaatii, että palkatonta hoivatyötä olisi arvostettava, omaishoitajien taidot olisi tunnustettava ja hoitovastuun tasapuolista jakautumista olisi edistettävä, kuten eurooppalaisessa hoito- ja hoivastrategiassa korostetaan; kannustaa voimakkaasti jäsenvaltioita parantamaan sosiaaliturvajärjestelmiään ja julkisia palvelujaan erityisesti lastenhoidon ja pitkäaikaishoidon osalta, jotta palkatonta kotitaloustyötä tekevät henkilöt, joista suurin osa on naisia, eivät kärsi köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä eivätkä siksi joudu turvautumaan sosiaaliseen suojeluun, mukaan lukien vähimmäistoimeentulo;
16. katsoo kuitenkin, että vähimmäistoimeentulojärjestelmät eivät saisi korvata asianmukaisia julkisia hoito- ja hoivajärjestelmiä, eivätkä ne saisi vähentää naisten halukkuutta palata työmarkkinoille ja saada oikeudenmukaista korvausta työstään;

huomauttaa, että jos vähimmäistoimeentulojärjestelmiä ei suunnitella asianmukaisesti, ne voivat vahvistaa sukupuolistereotypioita ja estää naisten osallistumista työmarkkinoille;

17. korostaa, että vähimmäistoimeentulojärjestelmät eivät yksin voi nostaa ihmisiä pois köyhyydestä; katsoo, että on olennaisen tärkeää, että toimeentulotuki ja vähimmäistoimeentulo eivät lisää sosiaalista riippuvuutta ja että ne on pikemminkin yhdistettävä kannustimiin sekä mahdollistaviin ja aktiivisiin työvoimapolitiittisiin tukitoimenpiteisiin, joilla työkykyiset integroidaan (uudelleen), jotta voidaan katkaista köyhyyden noidankehä ja yksilöiden ja heidän perheidensä riippuvuus julkisesta tuesta; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään vähimmäistoimeentulojärjestelmät ennakoivaan osallistamisstrategiaan, jonka ytimessä ovat ihmisten osallistuminen yhteiskuntaan ja työmarkkinoille sekä hyvinvointi; korostaa, että tarvitaan sekä yleisiä toimia että kohdennettuja toimenpiteitä, joilla annetaan työkykyisille mahdollisuus turvata vakaat, korkealaatuiset ja turvalliset työpaikat, jotka tarjoavat kaikille tosiasiallisen, yhtäläisen ja yleisen mahdollisuuden käyttää sosiaalipalveluja ja julkisia palveluja erityisesti koulutuksen, terveydenhuollon ja asumisen aloilla ja joihin sisältyy yhteisötalouden toimijoiden, kuten työelämään integroitumista edistävien yhteiskunnallisten yritysten, tarjoamia oppimis- ja työllistymismahdollisuuksia;
18. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla estetään edunsaajien pakottaminen ottamaan vastaan huonolaatuisia työpaikkoja; katsoo, että työssäkäyvien köyhyyteen on puututtava kiireellisesti kohtuullisten palkkojen avulla, jotta voidaan varmistaa, että työnteko on kannattavaa ja jotta vältetään tarve turvautua vähimmäistoimeentulojärjestelmiin; toteaa kuitenkin, että palkan saaminen ei saisi automaattisesti johtaa siihen, että ihmiset eivät voi saada tukea vähimmäistoimeentulojärjestelmistä, jos palkka ei riitä ihmisarvoiseen elämään, ja että määritettäessä mahdollisuutta saada vähimmäistoimeentuloa olisi otettava huomioon erityistilanteet;
19. korostaa, että kestävä ja laadukkaat työpaikat ovat avainasemassa köyhyyden vähentämisessä; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää edistää vakaata kasvua, investointeja ja laadukkaiden työpaikkojen luomista; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan politiikkatoimia, joilla työkykyiset integroidaan (uudelleen) työmarkkinoille, muun muassa varmistamalla, että ne tarjoavat riittäviä kannustimia, kuten laadukkaita koulutus-, uudelleen koulutus- ja täydennyskoulutusmahdollisuuksia, edistämällä virallista työtä ja torjumalla pimeää työtä sekä ottamalla työnantajat mukaan työpaikkojen säilyttämisen tehostamiseen ja työpaikkojen lisäämiseen; kehottaa jäsenvaltioita täydentämään näitä toimenpiteitä tukipalveluilla, kuten neuvonnalla, yksilöllisellä valmennuksella ja työnhakuneuvonnalla, mukaan lukien erityisohjelmat työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille, pitkäaikaistyöttömille ja matalan osaamistason työntekijöille sekä tulevaisuuteen suuntautuvien taitojen kehittämiseksi vihreää ja digitaalista siirtymää varten; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan vähimmäistoimeentulotuen ja työstä saatavien tulojen yhdistämistä asteittaisena siirtymätoimenpiteenä, jotta voidaan tukea edunsaajia heidän tullessaan (uudelleen) työmarkkinoille, jotta he eivät ajaudu työssäkäyvien köyhyyteen; on huolissaan joidenkin yritysten käytännöstä palkata vähimmäistoimeentulon saajia ainoastaan niin pitkäksi aikaa kuin julkinen tuki on saatavilla;

20. korostaa, että osallistavia yhteiskuntia on edistettävä torjumalla sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää ja edistämällä samalla sosiaalista oikeudenmukaisuutta, laadukkaita työpaikkoja sekä elin- ja työolojen parantamista työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun avulla ja tarjoamalla kohtuuhintaisia ja yleisesti saatavilla olevia sosiaalipalveluja, kuten terveydenhuoltoa ja koulutusta, sekä vahvoja sosiaalisen suojelun järjestelmiä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia ylöspäin tapahtuvan sosiaalisen ja taloudellisen lähentymisen aikaansaamiseksi, jäsenvaltioiden sisäisen ja niiden välisen lisääntyvän eriarvoisuuden torjumiseksi ja solidaarisuuden lisäämiseksi; korostaa, että riittävä vähimmäistoimeentulotuki ja riittävät työttömyysetuudet, vähimmäispalkat ja eläkkeet voivat edistää näiden tavoitteiden saavuttamista;
21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan työmarkkinaosapuolet ja asiaankuuluvat sidosryhmät, mukaan lukien kansalaisyhteiskunnan järjestöt, köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivät henkilöt ja/tai heidän edustajansa, mukaan 30. tammikuuta 2023 annetun neuvoston suosituksen ja kansallisten vähimmäistoimeentulojärjestelmien kehittämiseen ja täytäntöönpanoon, jotta voidaan parantaa ja tarvittaessa tehostaa sosiaalisen suojelun järjestelmien kattavuutta, käyttöastetta, saatavuutta ja riittävyyttä; kehottaa tässä yhteydessä tarjoamaan asianmukaista koulutusta sosiaalityöntekijöille ja muille sosiaalipalvelujen tarjoajille ja lisäämään heidän määräänsä jäsenvaltioissa, jotta he voivat työskennellä parhaissa mahdollisissa olosuhteissa ja tarjota tukea ja yksilöllistä apua vähävaraisille;
22. korostaa, että jäsenvaltioissa on kehitettävä vähimmäistoimeentulojärjestelmiä varten vahva ja tehokas seuranta- ja arviointijärjestelmä, joka perustuu täsmällisiin määrällisiin tavoitteisiin ja tietoihin sekä laadulliseen tietoon ja johon olisi otettava mukaan asiaankuuluvat sidosryhmät, kuten edunsaajat, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevat tai köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivät ihmiset sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöt, jotta voidaan varmistaa todellinen vaikutus paikan päällä; korostaa sellaisten vähimmäistoimeentulojärjestelmiä koskevien kokonaisvaltaisten kansallisten seuranta- ja raportointijärjestelmien merkitystä, joissa otetaan huomioon muut sosiaalisen suojelun mekanismit ja sosiaalipoliittiset toimenpiteet asianomaisissa jäsenvaltioissa; korostaa lisäksi tarvetta varmistaa riittävä koordinointi ja tiedonvaihto jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja erityisesti sosiaaliturvasta ja julkisista työvoimapoluista vastaavien viranomaisten välillä;
23. korostaa, että vähimmäistoimeentulotuen saajille, jotka eivät ole työkykyisiä, eivät löydä työtä tai jotka eivät ole osa työvoimaa, on annettava mahdollisuus osallistua ja antaa panoksensa yhteiskuntaan muilla kuin taloudellisilla keinoilla, kuten koulutuksella ja vapaaehtoistyöllä, kansalaisvaikuttamisella ja vapaaehtois pohjaisella sosiaalisella osallistumisella;
24. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kestävän, ihmisarvoisen ja laadukkaan työllisyyden varmistamiseksi nopeasti täytäntöön riittävistä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa 19. lokakuuta 2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2022/2041²⁶, muun muassa vahvistamalla työehtosopimusneuvottelujen ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun merkitystä tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa ja toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä kohtuullisen

---

²⁶ EUVL L 275, 25.10.2022, s. 33.

ja oikeudenmukaisen palkan takaamiseksi kaikille keskittyen erityisesti naisiin sukupuolten palkkaeron poistamiseksi;

25. kehottaa komissiota käyttämään asiaankuuluvia EU:n ohjelmia aktiivisten työvoimapolitiikkojen täytäntöönpanon tukemiseen ja seurantaan jäsenvaltioissa, myös kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien puitteissa, jotta varmistetaan (uudelleen) integroituminen työmarkkinoille ja helpotetaan sitä;
26. korostaa tehokkaiden oikeudenkäyttöjärjestelmien merkitystä kaikilla tasoilla ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan vähimmäistoimeentuloa hakevien ja vähimmäistoimeentulon saajien oikeussuojan saatavuuden ja helpottamaan sitä, jotta muutoksenhakuoikeus taataan ja jotta se on helposti kaikkien saatavilla;
27. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin hyvien käytäntöjen jakamiseksi jäsenvaltioiden välillä ja niiden kesken, erityisesti romanien, köyhyydessä elävien ihmisten, naisten ja muiden muita heikommassa asemassa olevien ryhmien osalta;
28. kehottaa komissiota tarjoamaan jäsenvaltioille joustavampia resursseja, joilla autetaan vähentämään EU:ssa asuvien nuorten, muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, kuten romanien, vammaisten henkilöiden ja muiden syrjäytyneiden yhteisöjen työttömyysastetta;
29. korostaa tarvetta luoda mahdollisuuksia erityisesti epäsuotuisilla alueilla yrityshautomoiden, oppisopimusohjelmien, työpajojen ja muiden työpaikkojen luomista koskevien paikallisten ohjelmien avulla, jotta kannustetaan osallistujien ja kohderyhmien integroitumista työmarkkinoille;
30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.